

Men det er i Virkeligheden af unnderordnet Betydning. Mangler saadant Kendskab, vil der vel hengaa nogen Tid, inden han bliver fuldt hjemme i sin Gerning, men er han ellers dygtig, vil det ikke vare lang Tid. Det er ikke andet, end hvad der ogsaa her nede meget hyppig er Tilfældet. Naar en Mand f. Eks. bliver Byfoged og i Forbindelse dermed Borgmester og ikke tidligere har været i en Stilling, hvor han har haft Lejlighed til at gøre sig bekendt med kommunale Forhold, vil han i den første Tid som Borgmester kunne staa noget uforstaaende over for mødende Spørgsmaal, indtil han nærmere har undersøgt dem; naar en Kjøbenhavnner faar et lokalt Embede paa Landet, vil han i Begyndelsen jævnlig staa noget uforstaaende over for de ny Forhold, fordi han ikke før har levet paa Landet. Men det er, som jeg før bemærkede, den Slags Ting, som hurtig høves i Tidens Løb. Det samme gælden ogsaa med Hensyn til at bestride Embeder paa Færøerne: Jeg har selv haft Embede deroppe og ved, hvorledes Forholdene ere. Hvad der gjaldt om mit Embede, gælder ogsaa med Hensyn til Landfogedembedet, at det ikke er vanskeligere, end at en dygtig og praktisk Embedsmand, naar der er gaaet nogen Tid, vil kunne gøre fuldstændig Fyldst i det. — Jeg antager ikke, der er nogen, der betvivler, at jeg nærer særlig Interesse for de færøiske Forhold, jeg tror, at min Forvaltning har baaret Vidnesbyrd herom; hvor jeg har kunnet, har jeg søgt at varetage Færøernes og Færingernes Interesse, men saa mener jeg ogsaa at have Krav paa, at man ikke, fordi man en Gang ikke er tilfreds med en eller anden af mig truffen Foranstaltning, giver sin Utilfredshed Udtryk i en Besværing til Rigsdagen. Jeg har ment ikke at kunne undlade at fremkomme med disse Udtalelser. Jeg tvivler ikke paa, at man vil blive tilfreds med den ny Embedsmand deroppe.

Fr. Petersen: Jeg kan takke den højtærede Minister, fordi han ved sine Udtalelser i Dag endnu engang har givet mig Lejlighed til at præcisere, hvad jeg forleden Dag sagde angaaende Ansættelsen af en Landfoged paa Færøerne. Det forekommer mig, at den højtærede Minister antydede, at jeg særlig havde fremdraget denne Sag her, fordi en af Ansøgerne, som ikke havde faaet Embedet, er blevet forbigaaet. Dette er ingenlunde saaledes at forstaa. Men naar jeg har anbefalet vedkommende i sin Tid og fremdraget

Sagen nu, da har jeg gjort det, fordi jeg mente, at det havde en ganske overordentlig Betydning for Færøerne, at der netop paa dette Tidspunkt ansattes i Landfogedembedet en Mand, som havde særligt Kendskab til Forholdene. Den højtærede Minister indrømmede, at det var heldigst, at en Embedsmand havde noget Kendskab til de Forhold, under hvilke han kom til at virke, men at det i dette Tilfælde ikke havde saa uendelig meget at sige, da han med Tiden, hvis han var en dygtig Mand, vilde komme ind i Forholdene. Det er ganske vist, men det kommer an paa, hvor lang Tid der gaar, inden han naar at komme ind i Forholdene, og om der ikke netop i den Tid skulde udrettes noget af vedkommende Embedsmand. Jeg tvivler ikke paa, at den højtærede Minister interesserer sig levende for Færøerne, det har den ærede Minister saa ofte vist, og naar den ærede Minister henviste til, at han havde ansat Mænd paa Færøerne, som han mente havde særligt Kendskab til Forholdene, saa maa jeg ogsaa sige Tak dertil, men det er min Mening, at Landfogedembedet først og fremmest af alle Embederne kræver en Mand, der har Kendskab til de færøiske Forhold. Det er ikke faa Forretninger, han har med at gøre, som absolut ikke paa tilfredsstillende Maade kunne udføres, naar Manden ikke har Kendskab til Forholdene. Jeg skal tillade mig at nævne nogle enkelte. Vi have en Lov paa Færøerne af 12te April 1892 om Godtgørelse for udførte Grundforbedringer paa Statens Fæstegods paa Færøerne. I Henhold til denne Lov skal Landfogden erklære sig over, hvorvidt Grundforbedringer, som agtes udførte, egne sig til, at Staten understøtter deres Udførelse, og navnlig hvorvidt Grundforbedringerne kunne ventes at medføre en kortvarig eller langvarig Forbedring af Godset. Hvorledes skal en Mand, der ikke kender til Landbrugsforholdene paa Færøerne, kunne udtale sig derom? — Vi have en Lov af 13de April 1894 om Afhændelse af Trøer og Grundstykker fra Statens Fæstegods paa Færøerne. Særlig vil jeg henlede Opmærksomheden paa en Bestemmelse i dens § 9, at i visse Tilfælde, nemlig angaaende Udskiftningen af Fælleshaugene, kan Justitsministeren ved Landfogden lade Sagen bringe til Grandestævne, hvor Landfogden er stemmeberettiget paa Fæstegodsets Vegne. Der skal han møde lige over for Jordbrugerne paa vedkommende Sted og netop se at fjerne en Misstemning fra deres Side lige over for Opdyrkningen paa Stedet, men hvor-